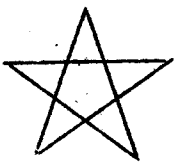

VREEMDE WERELDEN

Orde Der Verdraagzamen

's-Gravenhage

NO. 295.

PRUS. FL. 3,50

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHILOSOPHY DEPARTMENT

PHILOSOPHY 101

LECTURE NOTES

BY [Name]

DATE [Date]

CHAPTER 1

INTRODUCTION

vereniging

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Giro nr 46 88 74 t.n.v. de Penningm. der "ODV" Delfgauw

Uitsl.v.publ.& abonn.: Van Blankenburgstr. 76, 2517 XT Den Haag, tel.070-465592
(tussen 17.30 en 18.30 uur)

Secretariaat: Troelstralaan 38, 2641 WG Pijnacker tel.01736-6577

V R E E M D E W E R E L D E N

Als je spreekt over vreemde werelden moet je je goed realiseren, dat elke bewoner van een planeet elders zijn eigen wereld als 'de aarde' ziet. De omstandigheden zijn nogal eens anders dan hier.

Er zijn bijvoorbeeld in de buurt van Procracion een paar planeten. Ze zijn bewoond, maar de mensen hebben een heel andere stofwisseling dan u. Als u daar zou lopen, zou u waarschijnlijk regens van zoutzuur en de hemel weet wat nog meer ontmoeten. U zou dat niet prettig vinden, maar de mensen daar zeggen: wat regent het lekker vruchtbaar vandaag.

Er zijn werelden die erg progressief zijn. Werelden bijvoorbeeld, waar een soort mierenhoop-principe is uitgegroeid tot iets waar moderne flatbouwers alleen nog maar dromen op aarde. Een wereld van zuurstofademers in dit geval, iets afwijkend van u. Ze hebben geen vingers, ze hebben tentakeltjes. Maar die zitten dan weer aan een lange, zij het zeer buigzame arm en daar kunnen ze dus prettig mee om de hoek grijpen e.d. Ze zijn technisch heel begaafd, hebben ook ruimtevaart. Hun huizen of steden, hoe moet je het eigenlijk noemen, zijn steeds een afgesloten geheel, meestal omgeven door een tamelijk weids landschap.

Het verkeer erbinnen wordt grotendeels geregeld door iets wat lijkt op een tapis-roulant, zo'n ding waar je op gaat staan en dat je verder schuift, of je wilt of niet. In enkele gevallen zelfs met twee of drie banen, zodat je nog snel of langzaam kunt gaan naar verkiezing. Verder zijn er wagentjes, die ten dele als lift fungeren, ten dele bijvoorbeeld ook rechte lijnen afleggen. De verbindingen tussen de verschillende steden is ondergronds. Er is een soort pneumatisch treinstelsel. Er wordt gewerkt met luchtdruk en alles wat erbij hoort.

Als je naar die mensen kijkt vraag je je af hoe ze zijn en dan blijkt ineens, ofschoon iedereen een individu is met eigen taak en bezigheden, dat er toch een soort 'korf' mentaliteit bestaat. Er is een centrum, dat de meesten nooit zien, waar een aantal ouderen de dienst uitmaakt (nou ja, dat is op aarde ook zo) en verder hebben ze hun taak, hun beroep. Dat is allemaal precies geregeld, inclusief de vrije tijd die ze hebben en de winkels waar ze mogen kopen, bij wijze van spreken. Alleen kunnen ze niet gewoon kopen, ze kunnen alleen tegen een soort metalen kaart magnetische eenheden opnemen.

Als je zo'n wereld bekijkt dan zeg je: het is eigenlijk net de aarde, alleen een beetje anders.

Er zijn werelden die een veel grotere zwaartekracht hebben dan de aarde. Er lopen, vanuit uw standpunt, heel gekke figuren rond. Het zijn mensen die breder zijn dan dat ze hoog zijn, maar voor zichzelf zijn ze heel normaal. Dat ze daar geen gebouwen oprichten is ook begrijpelijk.

Aan de andere kant zijn ze weer bijzonder sterk in allerhande telepatische zaken, ze zijn uitstekende chemici en althans één van die planeten heeft ruimtevaart ontwikkeld. Dat is eigenlijk zonder meer hetzelfde als overal.

Als we nu praten over vreemde werelden denken de mensen altijd dat het anders moet zijn, maar is het wel werkelijk anders?

Daar heb je bijvoorbeeld die tamelijk dunne, lange aspergeslierten, die in de buurt van Signe (?) wonen op een planeet daar, derde ster van het beeld. Die mensen zijn nu eenmaal filosofen en, wat erger is, ze zijn ook nog aangetast door een missioneringsdrang. Ze willen overal hun boodschap kwijt, maar de ontvangers kunnen er over het algemeen niet veel mee doen, omdat die boodschap slechts past in hun eigen systeem, in hun eigen stelsel. De waarden die ze verkondigen klinken wel kosmisch, maar ze zijn alleen ten uitvoer te leggen wanneer de mensen leven onder dezelfde omstandigheden als die zij op hun thuisplaneet kennen. Het is trouwens een heel leuke thuisplaneet, want het is een van de weinige planeten waar geen verkeer is. U zult zeggen: wat betekent dat, geen verkeer?

Dat is heel eenvoudig. Als je geen haast hebt ga je lopen en als je wel haast hebt dan kun je gebruikmaken van iets dat je een matter-transmitter zou kunnen noemen, maar dat is het eigenlijk niet. Het is in feite een mogelijkheid om je eigen persoonlijkheid mechanisch elders te projecteren, elektro-mechanisch. Ja, en dan gaan ze bij elkaar op bezoek en dat is ook reuze gemakkelijk. Bevallen je gasten je niet dan schakel je ze uit. Het is duidelijk dat je een mogelijkheid moet hebben om deze beelden toe te laten, maar ze zijn drie-dimensionaal en elk normaal verkeer is mogelijk zolang het niet komt tot fysieke contacten.

Wanneer ik zo het hele Al bekijk zijn er bij mijn weten alleen al in deze buurt (tot aan de rand van de eigenlijke diskus) ongeveer vijfhonderd volkeren met een beschaving die gelijk is aan of - in sommige opzichten - hoger is dan die van de aarde. Van de vijfhonderd zijn er ongeveer tweehonderd die ruimtevaart beoefenen, maar er zijn er maar zeventien die interstellaire ruimtevaart beoefenen.

U ziet, het is dus allemaal een beetje hetzelfde en dan heb ik het alleen nog maar over de verschillende werelden die hier in uw eigen ruimte, in uw eigen omgeving zitten.

Wanneer we bijvoorbeeld gaan spreken over de kern van het Melkwegstelsel, dan komen we vormen van leven tegen waar niemand hier zich een voorstelling van kan maken.

Het is een rijk met reuzenzonnen met enorme stralingen. Er zijn wezens die stralingseters zijn en die vanuit uw standpunt niet veel concreter zijn dan een bolbliksem.

Toch hebben ze onderlinge contacten, ze kennen een vorm van beschaving, dus je moet ze meetellen.

Er is ook een andere planeet met hoofdzakelijk water en heel weinig vasteland. Maar die is hier iets verder vandaan, wel een zeventienhonderd lichtjaren. Er is een beschaving van wezens die kunnen denken, die zeer sterk telepatisch ontwikkeld zijn en een tamelijk ingewikkelde samenlevingsvorm hebben opgebouwd, maar het zijn kwallen. Van uw standpunt uit lijken ze nog het meest op kompaswallen. Moet je nu zeggen dat dergelijke wezens geen mensen zijn? Ik vind het een beetje eigenaardig om hen geen mens te noemen vanwege hun vorm. Ik zou zeggen dat het menselijke ligt in hun geestelijke vermogen, hun geestelijk leven en in hun vermogen met anderen samen te werken. Alleen, die kwallen lachen niet.

Al die werelden bij elkaar, beste vrienden, ze zijn er. Maar waar maakt u zich druk over? U bent nog lang niet zover dat u iemand op grond van zijn innerlijke waarden kunt waarderen. U bent ook nog lang niet zover dat u de telepatische overdracht kunt hanteren, die toch voor acht van de zeventien ruimteverende volken in deze omgeving bijvoorbeeld geldt. Zij hebben dus een hoofdzakelijk telepatische overdracht van mededelingen. U bent niet zover, dus waar zou u zich druk over maken? Het is natuurlijk reuzeleuk als hier blauwe mannetjes op aarde landen in een klein vliegend schoteltje en dan met een emmertje en schepje een beetje water komen halen. Dit komt inderdaad voor, denkt u niet dat dit alleen maar een grap is. Uw planeet wordt nog wel eens bezocht in bepaalde perioden en dan gaat het hoofdzakelijk om water. H₂O is namelijk een verbinding die niet op alle planeten rijkelijk voorkomt. Maar het is wel een verbinding die bij sommige ruimtevaarders voor de hele ecologie wordt gebruikt binnen het ruimteschip en daarnaast soms nog als reactiemassa.

Nu hebben we het daarover gehad, maar wist u dat er ook parallele werelden zijn? Ja, een krankzinnige theorie natuurlijk voor de meesten van u. Maar realiseer u nu eens wat er gebeurt.

Er is een punt in de historie dat Napoleon Rusland overwint en dat Rusland niet overwint. Daardoor wordt de hele tijdsstructuur sterk beïnvloed. Wanneer je nu aanneemt dat die keuze in feite niet bestaat, dat die twee mogelijkheden blijven voortbestaan, dan heb je dus twee werelden; in de ene wereld spreken ze tegenwoordig hoofdzakelijk Engels en in de andere, parallele wereld spreken ze hoofdzakelijk Frans, dat is begrijpelijk. Er zijn andere regels, andere instellingen. Hier heb je politici, daar heb je maarschalcken. Niet dat het elkaar veel ontloopt hoor, onder ons gezegd en gezwegen, maar het is zo. Er zijn parallel-werelden die betrekkelijk dicht bij uw aarde liggen, daarom noem ik Napoleon als voorbeeld. Er is nog een ander, namelijk de Hitler-periode. Er is in 1943 een kritiek punt geweest en op dat punt had Hitler de oorlog kunnen winnen. Dus bestaat er een wereld waarin ze nog steeds Heil! roepen. Weest u blij dat u in de andere zit.

Deze werelden moet u niet zien als een soort kopie van de aarde. Ze hebben een gelijkwaardige ontwikkeling en ze hebben alleen realiteitswaarde wanneer je erin zit.

Voor u is alleen de wereld waarin u zelf woont werkelijk, maar parallele werelden zijn er in overvloed.

Er zijn werelden waarin contacten met ruimtevaarders zijn opgenomen en er zijn werelden waarbij het nooit zal gebeuren.

Er zijn werelden waar bij wijze van spreken de atoombom al werd uitgevonden vóór 1900 en er zijn er ook bij waar zij nooit is uitgevonden. Als je nu een keus moet maken dan zeg je: ik weet eigenlijk niet wie beter is, het is anders.

Dat zijn parallele werelden.

Er bestaan echter ook nog gedachtenwerelden. Gedachtenwerelden worden heel vaak fantasiewerelden genoemd, maar dat is niet helemaal waar. Een gedachtenwereld ontstaat op het ogenblik dat bepaalde denkbeelden zo sterk overheersend zijn, dat hierdoor een astrale situatie wordt geschapen, waarbij een beeld van de wereld zoals je die wilt beleven, ontstaat. Een dergelijke wereld is beleefbaar, maar zij heeft gelijktijdig invloed op alle parallelwaarden in uw zogenaamde realiteit. Ik zeg zogenaamde, want u moet heel goed begrijpen dat een realiteit die beseftbaar is eenvoudig niet bestaat. Ik heb wel eens iemand horen zeggen: 'Wij dromen dat we leven en als ik ophoud met dromen houdt het leven op, tenzij er iemand is die mij droomt. En misschien is er dan een God die die ander droomt. Maar wie droomt God?'

Het zijn stellingen, theorieën, natuurlijk. Maar wat die astrale wereld betreft kan ik u garanderen dat ze bestaan. Een deel daarvan wordt zelfs omschreven als hellewerelden, wat ze in geen geval zijn omdat ze geen eigen actie kennen maar alleen beïnvloed worden door de denkbeelden van degenen die ze instandhouden of opbouwen.

Dan heb je natuurlijk ook nog de innerlijke wereld. Uw innerlijke wereld is ook weer een beetje anders dan de wereld buiten u. De manier waarop u de wereld buiten u beschouwt wordt bepaald door uw innerlijke evenwichten, de structuur van uw innerlijke wereld. Maar dan heeft ook iedereen een andere wereld. Je denkt wel dat je allemaal hetzelfde weet en hetzelfde leest, maar het blijkt dat iedereen het anders ervaart, het anders opneemt. Nou, ik zou zeggen dat je dan ook vreemde werelden hebt.

Natuurlijk krijg je altijd weer de grote vraag: wanneer komen er nu ruimtevaarders op aarde? Het spijt me u te moeten teleurstellen, er zijn er al een heel stel geweest. Sommigen om aapjes te kijken, anderen om grondstoffen in te slaan en nog anderen om te kijken of enig contact met de mensen op een reële wijze mogelijk was. Toen ze ontdekten wie er aan de leiding was hebben ze gezegd: We komen over duizend jaar terug.

Realiseer u dus heel goed dat ruimtevaarders bestaan en niet alleen de astronauten en de kosmonauten van de aarde, die in feite niet veel meer zijn dan mensen die met betrekkelijk primitieve machines onder enorme gevaren en inspanningen een sprongetje maken naar de maan en terug.

Echte ruimtevaart - ach, de aarde zal er wel toe komen. Als het zo verder gaat en het blijft vrede kun je zeggen: zo in het jaar 2000, een jaar of twintig/vijfentwintig later, zal

er wel voor de eerste keer een bemand ruimteschip zijn dat het hele zonnestelsel kan bezoeken. Wanneer ze eenmaal zover zijn komen ze misschien verder.

Opvallend is dat alle ruimtevaarders, ofschoon hun ruimtevaartuigen van geheel verschillende ontwerpen zijn, andere structuur, andere indelingen, bijna allen mede-aandrijvingen gebruiken die gebaseerd zijn op lichtdruk en straling enerzijds en anderzijds op het scheppen van magnetische velden, waarvan de werking van een pool kan worden afgeschermd. Dat is dus datgene waar ze het meest gebruik van maken.

U hebt hier op aarde natuurlijk vliegende schotels gehad, dat is helemaal niets bijzonders, bij elke ruzie vliegt er wel eens iets door de ruimte. Maar deze vliegende schotels zijn landingsvaartuigen. Als u een grote vliegende schotel ziet waar een paar honderd man in kunnen, dan heeft u ongeveer te maken met een statiesloep waar vierentwintig roeiers in kunnen zitten plus nog een stel gasten; in plaats van een klein vletje, wat het gewone kleine ruimtevaartuigje is. De bolvorm wordt heel veel gebruikt, daarnaast bestaan er volkeren - hier in de buurt zijn het er twee, maar als je het over de hele kosmos bekijkt dan zijn het er toch nog aardig wat - die gekomen zijn tot een soort Zeppelin-vorm. Het is opvallend dat in die Zeppelin een aantal bolvormige structuren is gemaakt die ten aanzien van elkaar zijn afgeschermd. Ik vermoed dat dat gebeurt omdat de bewoners van zo'n ruimteschip een heel lange tijd onderweg kunnen zijn en gelijktijdig toch geïsoleerd moeten blijven van alle stralingen en alle werkingen die voor hen ongunstig zouden zijn.

Ja, ruimtevaarders zijn er wel en de werelden waar ze vandaan komen hebben vaak met elkaar gemeen, dat de werkelijk grote ruimteschepen die interstellair verkeer bedrijven, nooit op een planeet worden gebouwd. Dat is heel vreemd, ze worden altijd in de ruimte geconstrueerd. Dat is heel waarschijnlijk omdat je op aarde een veel te zware structuur nodig zou hebben, bijvoorbeeld om iets te bouwen dat in staat zou zijn niet alleen in de ruimte te blijven, maar ook om aan de aantrekkingskracht van de aarde te ontsnappen. Men schakelt dus een groot gedeelte van die aantrekkingskracht uit door in de ruimte te bouwen.

De manier waarop heen en weer gegondeld wordt, verschilt nog wel eens wat. We kennen de zeer simpele vormen, waarbij je inderdaad met raketjes heen en weer schiet net zoals ze hier op aarde op het ogenblik doen. De meer ingewikkelde vormen bestaan onder meer uit het scheppen van een magnetisch geleidingsveld, waarin een versnelling kan ontstaan en gelijktijdig de luchtweerstand voor een groot gedeelte kan worden uitgeschakeld. Je kunt een hele hoop materialen vervoeren zonder ze te verpakken en je kunt gelijktijdig mensen in betrekkelijk simpele bolvormige structuren verplaatsen.

Nou, dat was dat. Ik heb de hoofdlijnen gegeven, wilt u dat ik nog op verschillende planeten inga?

x Kunt u nog iets over de omgeving van Vega vertellen?

- Als u het heeft over de omgeving van Vega, alles bij elkaar vierentwintig planeten, drie bewoond. Eén bewoond door een hoger ontwikkeld ras, twee door lager ontwikkelde rassen,

waarvan één vanuit uw standpunt nog een beetje stenen tijdperk en het andere ongeveer vergelijkbaar met uw eigen beschaving vijftig jaar geleden.

- x De vorm van voertuigen ? (onverstaanbaar)
- Deze beschaving gebruikt hoofdzakelijk een soort ovaal. Het is geen volledige vliegende schotel, het is ook geen volledige cylinder, een Zeppelin zoals ik heb gezegd. Het is een soort tussenvorm. Dergelijke schepen kennen inderdaad magnetische aandrijving en daarnaast een soort atoomfusie-aandrijving. Ze hebben dus een dubbel aandrijvingsstelsel.

Opvallend is dat ze een complete ecologie hebben opgebouwd binnen de ruimteschepen, dat wil zeggen, er zijn planten en dieren en ze voeden zich als het ware met elkaars afscheidingen. De planten maken bijvoorbeeld de lucht adembaar, maar voeden zich gelijktijdig weer met datgene wat door de mensen en de dieren uitgeademd wordt. De dieren onderling beïnvloeden elkaar weer, ze houden zelfs de planten in orde. Het is dus een heel eigenaardige opzet. Wat moet ik er verder nog over zeggen?

Ja, één ding is misschien wel leuk, al is het een heel oud voorwerp daar en allang niet meer in de mode. Men heeft ongeveer een kleine tweeduizend jaar geleden ook al een ruimtevoertuig gehad dat een beetje anders was. Het leek een heel klein beetje op een hamer, waarbij de aandrijving in de steel en de compartimenten voor de bewoners in de kop zaten. Een soort hamer van Thor waarschijnlijk, want hij kon terugkeren wanneer hij wilde.

Ik kan over al die planeten natuurlijk heel veel vertellen, maar misschien is het beter iets te vertellen over de vormen van leven. Want de wereld wordt toch voor een groot gedeelte bepaald door datgene wat erin leeft.

U zult zich niet realiseren dat er persoonlijkheden zijn die opgebouwd zijn uit een groot aantal zelfstandig levende kleinere eenheden. Toch bestaan ze. In sommige gevallen doen ze denken aan wormen, in andere gevallen lijken ze meer op een soort mos of een soort koraal. Een aantal van deze entiteiten werkt normaal. Ze hebben handel, ze hebben onderlinge machtsverhoudingen en er komt ook wel eens machtsstrijd voor. Het is reuzeleuk, als er iemand op visite gaat stuurt hij een deel van zichzelf op stap, de rest kan rustig doorwerken. Bij vermoeidheid laat je de vermoeide onderdelen rusten en de anderen nemen het werk over. Dergelijke entiteiten hebben geen slaap nodig en hebben, gezien hun eigenaardige belichaming, nogal wat voordelen boven de mens. Nadeel is natuurlijk dat men zich voortdurend bewust moet blijven van alles en dat de delen eerder sterven dan het geheel. Dat is, naar ik begrepen heb, een nogal pijnlijke ervaring.

We kennen zelfs een soort kwarts-beschaving. In deze kwarts-beschaving zou je het best kunnen spreken van kristallen, een vaste plaats. Hun voeding bestaat alleen maar uit de stralingen die hen treffen en daardoor wordt een denkproces mogelijk. Het geheel wat ze daar hanteren is van uw standpunt uit paranormaal. Communicatie is een soort telepathie.

Verplaatsingen zijn mogelijk, maar berusten dan op zoiets als telekinese en gebeuren ook niet over grote afstanden. Ze leven over het algemeen in clusters, dus in groepen van gegroepeerde kristallen en dat is dan een soort stads- of dorpscultuur.

Dan bestaat er nog een ontwikkeling, waarbij de plantaardige fase van de evolutie als het ware denkende wezens heeft voortgebracht. Een soort kruising van boerenkool met een berkestam, voorzien van een aantal takken met grijpvermogen. Deze wezens voeden zich uit de bodem door zich gewoon neer te zetten met hun voeten waar wortels in zitten, een capillair systeem. Het is een ras dat hier op aarde natuurlijk niet gauw zal komen, want als ze hier ergens op aarde gaan staan hebben ze kans op vergiftiging door landbouwgiften. Maar zij bestaan onderling wel. Hun cultuur zou je misschien kunnen beschrijven als een nomadische cultuur, waarbij bossen - soms groter, soms kleiner - voortdurend die delen van de omgeving afzoeken waar voedingsstoffen in de rijkste mate aanwezig zijn.

Er is ook een dierlijke levensvorm, maar je kunt ze moeilijk vergelijken met aardse dieren. Ik zou zeggen dat het wat denken betreft heel beschaafde mensen zijn, wat lichaam betreft een soort kruising tussen een paard en een slak, omdat ze namelijk een zoolloop hebben in plaats van benen.

Voor de rest lijken ze wel een beetje op de een of andere planteneter, ze zijn ook herbivoor. In deze beschaving is het ras dat zich het beste ontwikkeld heeft een ras dat eigenlijk alleen maar denken kan, maar bijzonder weinig manipulatiemogelijkheden heeft. Je ziet dan toch weer dat wanneer de geestkracht ver genoeg ontwikkeld is, het mogelijk is een soort hypnotisch vermogen te ontwikkelen. Met die hypnose kunnen ze dan ondergeschikte dieren ertoe brengen bepaalde taken uitstekend uit te voeren en die hebben weer wel manipulatiemogelijkheden. Dat is hetzelfde als op aarde in een fabriek. Als je apen zou kunnen hypnotiseren zodat ze bepaalde acties voortdurend zouden herhalen, nog met voldoening ook, dan zou je ze zo aan de lopende band kunnen zetten. Maar ja, tegenwoordig zitten ze alleen maar op school.

Al deze vormen van leven eisen een andere vorm van samenleving. Er zijn natuurlijk wel in elke samenleving zekere taboes, maar die zijn heel verschillend. Er zijn in elke samenleving bepaalde methoden, waarbij men zich voorziet van voedsel, van beschutting, van warmte (als het nodig is), maar in al deze gevallen zal elk ras uitgaan van zijn eigen kwaliteit en zijn eigen capaciteiten.

U realiseert zich waarschijnlijk niet dat op aarde alleen al bijna tweehonderd soorten gezichtsvermogens zijn die zo sterk van de uwe afwijken, dat het beeld dat daar ontstaat een heel ander beeld is dan het uwe. Uw hond ziet de wereld heel anders dan u, uw kat ziet de wereld nog weer heel anders. Als u zich afvraagt hoe een goudvis de wereld ziet (en dan heb ik het nog niet eens over een vlieg of een spin, bij wie we met facetogen te maken krijgen) dan moet u zich ook realiseren dat de zintuigen van al die rassen natuurlijk heel verschillend zijn. De zintuigen die je hebt zijn meebepalend voor waarderingen.

Uw parfum zou voor sommige rassen de grootste stank zijn die zij kunnen ervaren en wat voor hen aangename geuren zijn zou voor u zo erg zijn, dat u de direkte uitlaat van een stinkdier daarbij vergeleken een zoel lentrebriesje zou noemen.

Het zijn allemaal beschavingen die hun eigen cultuur hebben, maar die kun je weer niet vergelijken met die op aarde. Er is bijvoorbeeld een cultuur waarbij het eet-en-wordt-gegeten een heel grote rol speelt. Toch zijn het geen kannibalen. Maar daar is het nu eenmaal zo (u kent het hier bij bepaalde soorten arachniden, bij de spinnen) dat op een gegeven ogenblik de liefdesdaad een versmelting moet betekenen en die versmelting wordt dan door consumptie doorgevoerd. Het blijkt dat er wel een geestelijke versmelting plaatsvindt, waardoor de inhoud van de wordende moeder gelijk is aan die van de inhoud van de vader, inclusief alle herinneringen en die van de oorspronkelijke moeder. Nou ja, wie kan zich zoiets krankzinnigs op aarde voorstellen?

Als ik moet praten over vreemde werelden moet ik maar een beetje grijpen in de richting van science-fiction. Je moet dan een wereld opbouwen die heel systematisch is, volgens menselijke logica. Waarbij de mensen niet eens kunnen begrijpen dat hun logica voor vele rassen het meest onlogische is wat je ooit op een planeet kunt aantreffen. Ik heb geprobeerd dat te vermijden. Ik heb ook geprobeerd u duidelijk te maken dat u niet alleen bent in de ruimte. Er is niet alleen maar de mens als kroon op de schepping. Trouwens, welke schepping zou er zo bespottelijk willen uitzien? Neemt u mij niet kwalijk, ik had het niet over u in het bijzonder, hoor, maar over de mensheid in het geheel in al haar gedragingen.

Er zijn zeer veel volledig afwijkende culturen en beschavingen. Er zijn planeten die u zich gewoon niet kunt voorstellen omdat daar het geheel van de samenstelling zo anders is. Omzettingsprocessen die hier bijvoorbeeld door chlorofyl gebeuren, gebeuren daar op een andere wijze.

Er is een planeet die er voor u bloedrood uitziet, omdat nu eenmaal de absorptie en omzetting gebeurt door cellen die in hun werkstof de kleur vertonen van een rood bloedlichaampje.

Al die dingen beschrijven heeft geen zin, maar u bent niet alleen in de ruimte. Er zijn wezens die u bezoeken en sommigen zijn zo bekwaam en daarnaast - neem ik aan - zo beleefd, dat ze hun eigen vorm tijdelijk verruilen voor de uwe, zodat ze zich als het ware maskeren en soms incognito tussen u wandelen. Anderen vertonen zich niet en proberen zelfs het geheugen uit te wissen van een ieder die hen mischien heeft gezien. Weer anderen produceren hypnotische beelden, zodat u alleen maar een zeer edel mens voor u ziet, stralend als een engel Gods, terwijl wat erachter zit meer lijkt op een bos brandhout met zevenentwintig ogen en driedertig armen.

Wat moet ik u voor verhalen erover vertellen? Er zijn vreemde werelden, natuurlijk. Als u contact wilt hebben met die werelden moet u eerst leren de kern te zien en niet de vorm. Dan moet u respect krijgen voor alle afwijkende culturen en gebruiken. Werkelijke ruimtevaarders hebben dat over het algemeen ook.

Alleen op oorlogsschepen is het wel een beetje anders, maar ja, dat is op aarde ook.

Verder moet u zich realiseren dat parallelwerelden niet alleen maar een sprookje zijn, ze bestaan echt. Maar de kans dat u in een parallelwereld wordt overgeplaatst is zo gering, voor een mens betekent dat gemiddeld 1 op de 37 triljoen mogelijkheden, dus daar kom je in een mensenleven toch niet aan toe. Maar ze bestaan inderdaad en theoretisch is het mogelijk dat op een gegeven ogenblik verschillende van die werkelijkheden contact met elkaar krijgen, hetzij telepatisch, hetzij op een gegeven ogenblik zelfs meer concreet.

Er zijn dimensie-verschuivingen, natuurlijk. Een dimensie-verschuiving betekent alleen maar, dat u zonder een tussenliggende afstand af te leggen, via een bepaald zwaktepunt in de ruimtelijke structuur, van de ene wereld naar de ander wisselt. Dat is meer voorgekomen. Zelfs op aarde is een aantal mensen daarbij betrokken geweest, dat is helemaal niets bijzonders. De wereld die voor iemand anders een paradijs is kan voor u de hel zijn en omgekeerd. Realiseer u gewoon dat wij niet alleen leven, er zijn dimensies die anders zijn dan de uwe.

Als er een Zomerland is waarin snelwegen bestaan - ik meen dat dat tegenwoordig ook het geval is - dan is het best mogelijk dat die snelweg voor een deel door uw badkamer en uw w.c. loopt, maar toch merkt u niets van elkaar, maak u niet druk. Al die dingen zeggen alleen maar: je bent niet alleen. Dat is het enig belangrijke.

Wanneer u doodgaat leeft u ook verder, dan leeft u ook in een andere wereld, dan moet u zich ook leren aanpassen, dan moet u ontdekken dat er andere regels en wetten bestaan en dat de structuur van uw hele persoonlijkheid anders moet zijn om in zo'n geestelijke wereld te kunnen bestaan en te kunnen concipiëren. Hoeveel van die geestelijke werelden bestaan er wel niet? Ze zijn bijna ontelbaar. Je kunt ze natuurlijk in allerlei rangorden indelen. Je kunt zeggen: er zijn werelden van wit licht, werelden van gekleurd licht enzovoort, maar dat is alleen maar een kunstmatig onderscheid. In wezen zijn al die werelden gelijk. Elk van die werelden kent zijn hiaten, op misschien een enkele - mij onbekende - na. Elk van die werelden heeft zijn eigen behoeften, zijn eigen noden, zijn eigen begeerten en zijn eigen tegenstellingen. Wezens die daarin leven zijn uw gelijken in vele opzichten. De opzichten waarin zij van u verschillen zijn niet belangrijk. Het is alleen maar: je moet elkaar kunnen aanvaarden voor je elkaar kunt leren begrijpen. Je kunt elkaar pas erkennen en herkemen wanneer het begrip is ontstaan als je elkaar aanvaard hebt.

VRAGEN

x = vraag

- = antwoord

- x Kennen andere planeten ook geboorte, dood en daarna een geestelijke periode gevolgd door incarnatie?
- Als u bedoelt of dit 'geloof' van reïncarnatie op vele werelden bestaat, dan moet ik zeggen dat dat nogal verschillend is. Maar in ieder geval kunnen we zeggen dat leven en dood de gangbare verschijnselen van bijna alle planeten zijn. Er zijn er enkele bij waarvan de wezens van uw standpunt uit eeuwig leven, maar ze komen tot een einde. Reïncarnatie komt, naar ik aanneem, op de meeste planeten wel voor. Meestal alleen door degenen die op die planeet gewoond hebben. Dat men van elders daar incar-neert is, zover ik kan nagaan, een zeldzaamheid. De gees-telijke tussenfase kan ik u in ieder geval volmondig be-vestigen, omdat in de geestelijke wereld nogal wat contac-ten bestaan met wezens die op andere planeten geleefd hebben en nu in een geestelijke sfeer vertoeven.
- x Indien bewoners van andere planeten reïncarneren zullen wij hen dan in de geest tegenkomen, b.v. in Zomerland?
- In Zomerland lijkt het mij niet erg waarschijnlijk. Zomer-land is een voorstellingswereld en een voorstellingswe-reld wordt opgebouwd in het geheugen dat je hebt van je laatste stoffelijke bestaan. Maar wanneer je komt in de meer vormloze werelden zijn deze contacten zeer wel moge-lijk.
- x Op de Steravond waren er entiteiten van anderë plane-ten aanwezig. Kunt u wat van hun geestelijke achtergrond zeggen?
- Van andere planeten is u toen niets verteld. Er is ge-zegd 'van andere werelden' en dat wil zeggen: van andere toestanden van bestaan, waarbij onder meer entiteiten, die nooit een stoffelijke vorm van bestaan hebben gekend doch een andere evolutie-weg hebben gevolgd.
Wat van hen belangrijk is, is dit. Al degenen die deel-nemen aan de Steravond gaan uit van een principe van harmonie. Dat is bepalend voor de deelname. Allen die deze harmonie nastreven geloven dat een kosmische harmo-nie ook op aarde kan worden uitgedrukt.
- x Is er in deze werelden ook sprake van licht en duister?
- Dat is nogal verschillend. Licht en duister bestaan als een theoretische tegenstelling en soms als een prak-tische mogelijkheid op alle planeten, zover als ik weet. Maar er zijn een aantal planeten die bijvoorbeeld zodanig door een paar zonnen of door een dichtbij zijnde sateliet of planeet worden beïnvloed, dat van een werkelijk dui-ster op deze planeten geen sprake is. Dat wil dus zeggen dat het levensritme daar op een andere manier wordt be-paald. Bijvoorbeeld, bij rood licht wordt je wakker en bij geel licht ga je slapen.
- x Zijn er nog meer werelden die zo vervuilen als wij, of zijn we daar uniek in?

- Hoe graag ik u ook zou willen toegeven dat u in enig opzicht uniek bent, zelfs op dit terrein bent u zeker niet de enige of de eerste. Er zijn zelfs enkele werelden waar alle leven is verdwenen dank zij de vervuiling die door de oorspronkelijke bewoners is veroorzaakt. O, ik zeg niet dat het u zo erg zal vergaan. Ofschoon, wanneer je denkt aan de verschillende delen van de aarde als de verschillende organen daarvan, bijvoorbeeld de grote oerwouden van Afrika en Zuid-Amerika als de longen, dan moet je zeggen dat er op het ogenblik toch wel een ernstige longziekte heerst op aarde. Wanneer je denkt aan de wateren als een soort bloedsomloop, dan moet je dus ook wel zeggen dat er zoveel vreemde vervuilende stoffen in zitten, dat de bloedsomloop op een gegeven ogenblik niet alle functies meer kan vervullen. Je zou kunnen zeggen: de aarde is enigszins ziek. Pas de laatste tijd begint men dit te beseffen, maar de genezing is nog steeds mogelijk.

x Waarom zien wij tegenwoordig steeds meer films over andere werelden, waarin bijvoorbeeld paranormale mogelijkheden aan ons duidelijk worden gemaakt?

- Ik denk omdat de belangstelling bij de mensen groter is. U moet niet vergeten dat een film in wezen een commerciëel produkt is, dat wordt gemaakt om een zo groot mogelijke belangstelling bij zo veel mogelijk toeschouwers te wekken en daardoor in een optimale hoeveelheid bezoek ruime vergoeding te vinden voor de investering die voor het maken van de film nodig was.

Maar er is wel iets anders. Er zijn de laatste tijd - en dat is het begin van Aquarius - een groot aantal psychische veranderingen ontstaan op aarde. Eén daarvan is de grotere aandacht, zelfs soms wetenschappelijk, voor hetgeen vroeger alleen maar tovenarij werd genoemd en tegenwoordig een paranormaal en parapsychologisch verschijnsel wordt genoemd. Op dat terrein bent u nog tamelijk achter vergeleken bij andere planeten. Maar Aquarius zal u ongetwijfeld helpen om, zonder uw technische kennis en belangstelling daarvoor te vergeten, het paranormale te gebruiken, wat eenvoudiger is dan het gebruik van machines.

x Kunt u wat vertellen over de levensvormen in de buurt van Sirius? Wat voor samenlevingsvormen en voortplantingsmethoden bestaan daar?

- De voortplantingsmethode in de buurt van Sirius is tamelijk ingewikkeld. Dat loopt daar over vijf schijven. Ik kan u moeilijk uitleggen hoe dat in elkaar zit. U zou kunnen zeggen dat er een aantal personen is, die samen de mogelijkheid doen ontstaan tot bevruchting van één ervan.

Wanneer je je afvraagt wat voor structuur het is: in de buurt van Sirius vinden we een aantal volkeren die nogal militaristisch zijn. Het spijt me heel erg dat ik dat moet zeggen. Ze gaan uit van machtsbegrippen, wat ook niet zo prettig is. Aan de andere kant zijn er op het ogenblik zeer goede en gezonde denkers. Het is alleen maar de vraag of het denken kan overwinnen daar waar de militaire habitus zolang heeft geregeerd.

x Onder welke omstandigheden zou een mens over kunnen gaan naar een parallelwereld? Welke zijn de condities?

- Er zijn geen condities te geven, omdat het hier gaat om een samenloop van allerlei omstandigheden. Over het algemeen kun je zeggen dat voor de overgang naar een parallelle wereld noodzakelijk is:
1. Identificatie in de persoon zelf met situaties, omstandigheden en persoonlijke kwaliteiten, die in deze wereld niet en in de parallelle wereld wel tot uiting komen.
 2. Een zekere zwakte van structuur, die tussen parallelle werelden niet altijd bestaat; omdat parallelle werelden soms toch wel een licht verschil in tijdsverloop hebben en daardoor niet op de juiste momenten elkaar zouden kunnen beroeren. Het zijn intermitterende (zich met tussenpozen voordoende) fasen van ongelijke duur.
- De condities om over te gaan naar zo'n andere wereld zijn dus:
- a. Het aanwezig zijn op een punt waar een structuurzwakte tussen beide werelden bestaat.
 - b. Een mentaliteit die voldoende is om een identificatie met de andere wereld tot stand te brengen.
 - c. Er moet een energie zijn die zowel psychisch als materieel kan zijn, waardoor deze overgang mede wordt veroorzaakt.
- x Waarom geldt Algol voor de mens als een negatieve invloed? Hangt dit samen met de geestelijke ontwikkeling in dit gebied?
- Het hangt samen met een aanmerkelijk structuurverschil tussen Algol en uw eigen zon, waarbij de stralingen van Algol ten aanzien van uw wereld chaotisch lijken. De mens is nu eenmaal op orde ingesteld en als zodanig ervaart hij deze invloeden als demonisch of negatief. De ster op zichzelf is dus niet negatief, maar zij is anders. Als u met een anti-materie ster te maken krijgt moet u zich realiseren, dat de werkingen daarvan over het algemeen tegengesteld zijn aan datgene wat u als goed en normaal aanvaardt. Dat geldt ook voor uitstralingswerkingen, dat is een kwestie van tegengestelde rotatie. Daardoor ontstaan tegengestelde velden, waarin gedachtenfluctuaties een voor u negatieve inwerking krijgen.
- x Hoe is reële erkenning achter de vorm mogelijk door de mens? Welke bladen van de chacra's moeten bij hen daarvoor worden geactiveerd?
- Het beste zou zijn als alle 144 bladeren van het topchacrum geactiveerd zijn, maar over het algemeen zal de mens dit reeds kunnen bereiken met een vol ontplooid borstchacrum. Voor de erkenning van het wezen achter de vorm is namelijk nodig dat men een enorm empatisch vermogen ontwikkelt en daarnaast een, mogelijk beperkt, vermogen tot aflezing van uitstralingen en gedachten. Dit kan met een ontplooid borstchacrum volledig geschieden.
- x Kennen alle vreemde werelden levens met een aura en chacra's en hoe zien die eruit bij kristallen?
- De voorstellingen van de chacra's zijn wel sterk gebonden aan de menselijke verschijnselen en datgene wat bij de mens bestaat. Maar je kunt zeggen dat elke levende vorm, elke vorm die bewustzijn draagt, in zich knooppunten heeft die ongeveer gelijk vallen met bepaalde zenuwcentra, waardoor invloeden van buitenaf gemakkelijk kunnen worden

ontvangen, afgelezen en vertaald, ook wanneer ze niet behoren tot de normaal zintuiglijke mogelijkheden.

Verder kun je zeggen dat elk wezen en elk voorwerp een uitstraling heeft. Deze uitstraling - mits zij begrensd is - wordt aura genoemd. Zo kun je zeggen dat alles een aura heeft. Wanneer er een kristal is heeft dit dus een aura. Maar dan blijkt verder, dat op de breekpunten waar vlakken samenkomen een bijzonder scherpe warreling ontstaat, die vergelijkbaar is met een menselijk chacrum zonder daaraan identiek te zijn.

x Kennen alle wezens uit vreemde werelden een geestelijke ontwikkeling? Zo ja, wat zijn de factoren die de geestelijke ontwikkeling bepalen?

- Een geestelijke ontwikkeling bestaat natuurlijk overal waar een bezieling is. Waar een bezieling is berust de geestelijke ontwikkeling altijd op ervaring en het vermogen door deze ervaringen een steeds groter harmonisch besef te ontwikkelen, waarbij hiaten in een dergelijk besef door verdere, vaak materiële zaken worden aangevuld. Dat geldt voor alle levende wezens die bezield zijn.

x Is het zo dat je door elk besluit dat je neemt of door elke keuze uit een parallelle situatie kiest? Of kun je na een beslissing door bijvoorbeeld het ene te doen en het andere te visualiseren in een parallelle situatie komen?

- Dat lijkt mij heel erg onwaarschijnlijk. Een parallelle situatie kan alleen daar ontstaan waar een zodanig belangrijke beslissing valt, die een zodanige invloed heeft op zodanig grote aantallen bewuste persoonlijkheden, dat hierdoor een afwijking van de normale wereldontwikkeling en een verschuiving van de keuzemogelijkheden ontstaan. Een mens kan heel veel verschillende keuzen maken zonder dat dat enige invloed heeft op een contact met een parallelle wereld.

Je zou het misschien zo kunnen zeggen: elk contact dat u heeft met een andere wereld op grond van uw eigen keuzen, zal in uw geval over het algemeen een geestelijke wereld zijn. Een parallelle wereld kunt u ontmoeten op het ogenblik dat u in deze wereld, let wel, u zodanig identificeert met iets wat concreet in de parallelwereld ontstaat, dat hierdoor het geheel van uw wezen - mits aan andere voorwaarden is voldaan - als het ware verplaatst wordt naar die andere wereld. Maar nogmaals, dit komt uitermate zelden voor.

x Zijn parallelwerelden fysiek?

- Voor u niet. Voor u is deze wereld fysiek. Om de doodeenvoudige reden dat elke voorstellingswereld die u niet op de gebruikelijke wijze met uw lichaam kunt manipuleren zoals u dit beseft, voor u niet reëel is en dus ook niet fysiek. Maar op het ogenblik dat u een parallelle wereld betreedt wordt die wereld voor u een fysieke wereld en is de wereld waaruit u gekomen bent voor u als het ware verwaasd tot een droomwereld.

x Is er een relatie tot parallelwerelden en de z.g. herramen en wat zijn de onderlinge verschillen tussen de verschillende herramen?

- Ik ken de term herramen niet. Ik meen te mogen begrijpen dat herramen een 'buiten tijd' bewustzijn betekent, waarin de verschuiving langs de tijd bepaald wordt door factoren

van wil of toeval, maar men niet meer gebonden is aan de normale opeenvolging van momenten. Dat heeft natuurlijk met parallelle werelden weinig of niets te maken, het is een zuivere bewustzijnskwestie.

Wanneer we gaan praten over de realiteit van deze wereld dan is ze uiteindelijk evenmin reëel als alle andere werelden, omdat zij in zichzelf een voortdurende verandering en fluctuatie betekent, waarin zeer vele interpretaties en dus belevingsmogelijkheden bestaan. Maar wanneer u het heeft over een parallelwereld, dan heeft u het over een concrete structuur. U moet zich goed realiseren: een structuur, waarin alle materiële waarden zoals ze in uw eigen wereld bestaan, eveneens aanwezig kunnen zijn, mits passend binnen het patroon, en waarin alle menselijke dingen normaal kunnen geschieden zoals op uw eigen wereld, mits zij behoren tot hetgeen daar voorstelbaar is.

Een wereld wordt bepaald door de voorstelbaarheid der zaken. Al datgene wat niet voorstelbaar is, is dus niet reëel. Op het ogenblik echter dat je je het voor kunt stellen, begint het zich te realiseren en wanneer het algemeen aanvaard wordt als mogelijkheid, concretiseert het zich als een bestaande waarde. Dat is iets wat we op de lange duur allemaal zullen moeten leren en ervaren.

x Is het mogelijk in contact te treden met buitenaardse wezens via uittredingen, meditatie en dergelijke, of anders met technische hulpmiddelen als radio-telescopen?

- Om in contact te treden door middel van uittreding moet men absoluut ontvankelijk zijn voor ten minste een deel van de eigen geestelijke en psychische processen van buitenaardse wezens. Maar aangezien in bepaalde sferen deze contacten wel mogelijk zijn moet ik aannemen dat zij ook door uittreding bereikt kunnen worden.

Wat betreft een technisch contact meen ik dat dit wat moeilijker is. Wanneer u bijvoorbeeld met behulp van radiotelescopen in contact probeert te komen, kunt u wel allerlei storingspatronen aflezen, maar u kunt de oorzaak van al die storingspatronen niet overzien. Daarbij heb je verder het geval dat bijvoorbeeld de ruimtelijke communicaties die u misschien zou opvangen, over het algemeen tot punt zijn geconcretiseerd, ze zijn dus zeer kort in de tijd en moeten op een zeer speciale wijze technisch worden bewerkt om hen weer tot hun oorspronkelijke inhoud en lengte te brengen. Het is te vergelijken met een soort micro-dot, waarbij u alleen een punt ziet. Pas wanneer die punt op de juiste wijze vergroot wordt kun je aflezen wat erop staat. Zo zijn dergelijke radiocommunicaties ook.

Verder moet u zich realiseren dat wanneer u van hieruit - hoe dan ook - gaat uitzenden, u dan maar moet aannemen dat de beschavingen die u probeert te bereiken een systeem van waarneming hebben, waar toevallig de golflengte waarbinnen u manoeuvreert, ook wordt bewaakt en afgehoord.

Laat ik het heel simpel zeggen. Als u zestig jaar geleden op aarde een FM-zender had gehad, had u kunnen zenden wat u wilde maar u had nooit antwoord gekregen om de eenvoudige reden, dat men in die tijd op aarde nog voornamelijk bezig was met langegolf-technieken en heel langzaam naar de middengolf begon toe te gaan in zijn technische verwerking.

Wanneer u bedenkt hoe groot de verschillen kunnen zijn tussen een technische beschaving die een volledige ruimtevaart heeft en een beschaving als de uwe, die pas op de grens daarvan staat, dan kunt u zich ook voorstellen dat communicatiemethoden anders zullen zijn. Dan kun je alleen maar communiceren in de hoop dat iemand toevallig die boodschap ontvangt en dan ook nog beseft dat het een boodschap is. Dat lijkt mij erg moeilijk, maar theoretisch kunnen we de mogelijkheid niet geheel uitsluiten.

Hetzelfde geldt voor het aanbrengen van grote signalen. Men heeft dat in de oertijd ook gedaan. Toen zijn er ook wel ruimtevaarders geweest die daarop letten. Maar dan moet je toevallig iemand treffen die in de buurt komt en die niet gedreven wordt door een militaire of handelsmissie, maar die gewoon aan het onderzoeken is en zegt: 'Hé, wat zie ik daar vanuit de ruimte een eigenaardig lijnenstelsel. Dat moet iets zijn dat betekenis heeft. Laten we eens gaan kijken of het een bedoeling heeft.'

U veronderstelt dat iedereen bezig is een heel klein planeetje rond een heel klein, niet al te stabiel zonnetje voortdurend te observeren, in de hoop dat daar leven is.

Deze veronderstelling overdrijft de belangrijkheid die uw zonnestelsel en planeet hebben in het totaal van de kosmos. (Vergeef me.)

x Wisselt een wezen tijdens zijn evolutie vaak van planeet, c.q. levensvorm, gemeten in de tijd?

-- Hier moet ik een beperking toevoegen. Zover mij bekend bestaat bij alle reïncarnatie de neiging te incarneren op de planeet die je kent. Er zijn gevallen bekend waarbij een wisseling van levensvorm, van levenssfeer, heeft plaatsgehad bij een volgende incarnatie. Maar het schijnt dat je dan enkele levens nodig hebt om eerst weer het totale beeld van die andere cultuur op te bouwen, voordat werkelijk van een verdere geestelijke ontplooiing sprake kan zijn.

Je zou dus kunnen zeggen dat je op aarde reëel alleen tot een keuze van een andere levensvorm kunt komen, op het ogenblik dat je alle waarde van de menselijkheid volledig hebt geabsorbeerd en daarbij nog niet een volledige harmonie hebt gevonden.

x Zijn er vergelijkbare economische systemen als bij ons, maar dan uiteraard beter?

-- In de eerste plaats: u heeft niet één economisch systeem, u heeft er ongeveer zeven. Het Chinese systeem verschilt van het Russische; het schijnt dat er een gelijkheid is tussen het Amerikaanse en het Europese systeem, maar dat is ook niet helemaal waar. Dan is er nog een economisch verschil in opvattingen en gebruiken, bijvoorbeeld tussen Engeland en Frankrijk. We hebben het dan niet eens over allerlei landen in de derde wereld, die in feite ook weer andere systemen hanteren. Met een gemeenschappelijke noemer en een gemeenschappelijke bank schep je nog niet een systeem.

Maar wanneer we te maken hebben met hoogbeschaafde planeten, dan zullen we daar over het algemeen geen economie vinden als de uwe, die in feite exploitatie- en verbruiksdrang-economie is.

Een werkelijk beschaafd volk produceert volgens zijn behoeften, zonder zijn behoeften op te voeren omwille van de produktie. Daarbij is de verdeling van de produktie bepaald door de behoefte en niet door eventuele winstpercentages.

Een dergelijke economie komt op vele planeten voor. Bij heel veel planeten bestaan ook geen accumulatie-mogelijkheden voor bijvoorbeeld kapitaal- of produktievermogen. Ieder mens begint opnieuw en verwerft zich een deel van het gemeenschappelijke door de wijze waarop hij dit deel van het gemeenschappelijke voor zichzelf ontwikkelt. Daarbij geldt een vaardigheid, bekwaamheid, de wil tot presteren ten aanzien van alles wat je naar je toe kunt trekken.

Maar het brengt geen inkomen mee, het brengt eerder aanzien mee en verantwoordelijkheid.

In sommige hoog-ontwikkelde culturen is een economie in feite gebaseerd op eer en op rang. Dat zou ik bij u niet direct kunnen zeggen - ofschoon de uiterlijke vormen hier wel bestaan - maar over het algemeen kun je alleen hogerop komen wanneer je bereid bent om meer anderen op te offeren. Dit bestaat bij lagere en sommige zogenaamde militaire culturen wel. Maar ook daar is het economisch stelsel toegesneden op de werkelijke behoeften van de gemeenschap of het doel van haar leiders. Dit is bij u ook het geval, alleen merkt u het niet zo.

x Is er nog een bepaalde levensvorm op de zon?

- Er bestaan bezielde krachten die leven in de atmosfeer van de zon. Maar deze wezens zou je misschien het beste kunnen omschrijven als een soort magnetische amoëbe. Zij kunnen ook vernietigd worden door de uitbarstingen die op de zon regelmatig plaatsvinden. Zij leven bij bijzonder hoge temperaturen. Hun uitwisseling is in feite een stralingsuitwisseling en niet vergelijkbaar met iets op aarde.

Het is geen levensvorm die voor u voorstelbaar is, maar in zekere zin is er leven op de zon.

x Ik wilde toch nog iets vragen over licht en duister. U heeft daarnet mijn vraag opgevat als lichtintensiteit, maar ik bedoel meer licht en duister in een bepaalde wereld.

- Als u licht en duister in de geestelijke zin hanteert kunnen we alleen maar zeggen dat licht en duister typisch menselijke benamingen zijn (waarschijnlijk gebaseerd op de vroegere zon- en maanaanbidding, die algemeen de eerste godsdienstige ervaring van de mensheid hebben bepaald), maar dat men goed en kwaad op praktisch elke planeet kent.

Goed en kwaad hebben dan bewustheidsbetekenissen en het bewustzijn zelf oriënteert zich op het al dan niet verwerpen van zichzelf of van een deel van zijn eigen handelingen en daden en dat is dan weer bepalend voor de geestelijke beleving en toestanden na de dood.

x Het klinkt allemaal een beetje als science-fiction. Zou je kunnen zeggen dat de science-fiction schrijvers toch iets van die werkelijkheid hebben gevoeld?

- Science-fiction schrijvers vallen uiteen in heel verschillende typen mensen. Je kunt bijvoorbeeld zeggen dat Edgar Dicesbars (?) een science-fiction schrijver is. Dat is hij in zekere zin o.a. met zijn Mars-cyclus.

Daar kun je dan Azimof tegenover zetten, die onder meer een sociaal-wetenschapper is, wiens beschrijvingen van andere planeten en culturen mede bepaald worden door zijn eigen kennis van mogelijkheden, zijn eventuele ontleding van hetgeen nu bestaat en het projecteren van ontwikkelingen daarvan in een toekomst. Dat is iets wat je bij heel veel science-fiction vindt.

Bij Jules Verne b.v. tref je een neiging aan zich grondig te informeren ten aanzien van wetenschappelijke feiten en op grond van wetenschappelijke veronderstellingen van die tijd een fantastisch beeld te projecteren, dat later echter weer voor een groot gedeelte een technische werkelijkheid kan worden.

Dus wanneer we ons afvragen, is het science-fiction-achtig, ja, het is science-fiction-achtig, ofschoon ik geprobeerd heb deze benadering juist zo veel mogelijk te vermijden. Maar het onderwerp brengt het met zich mee.

Science-fiction kan gebaseerd zijn op een 'aanvoelen van', een innerlijk weten of zelfs een geestelijk beleven van bepaalde waarden of mogelijkheden. Dit is dan de inspiratie. In de moderne tijd ken je dus de science-fiction schrijvers die het visioen hebben en dit 'fantastisch' uitwerken en vaak ook literair. We kennen de wetenschappelijk geïnspireerden, die de inspiratie herleiden tot een schema dat wordt gebruikt om bestaande mogelijkheden te projecteren in de toekomstige ontwikkeling.

Ik zou dus niet zeggen dat al hetgeen ik heb gezegd bijvoorbeeld, science-fiction is, want ik heb juist deze poging tot logische afleiding of literair verantwoorde vormgeving helemaal terzijde gesteld. Maar een inspiratief moment is er altijd. Een mens voelt veel meer aan ten aanzien van de werkelijkheid dan hij ooit feitelijk constateert en dat is begrijpelijk. Want de mens denkt op grond van zijn zintuiglijkheid en dus van een bepaald wereldbeeld. Maar hij voelt aan op grond van een geestelijke harmonie, die een veel groter en omvattender beeld van werkelijkheid omvat. De fragmenten die hij daaruit aanvoelt zal hij echter altijd weer willen vertalen in de termen van zijn zintuiglijke wereld en denken.

x Maakt iedere planeet een soort evolutie door, een soort begin en een einde?

- Wanneer u het hebt over de bezielende kracht van een planeet, kan ik dit bevestigen. Maar u moet zich wel realiseren dat van de honderd planeten er over het algemeen maar één levendragend is.

x In eerdere lezingen heeft u gesproken van 63 heelallen in 7 à 9 dimensies. Is verkeer tussen heelallen mogelijk?

- Menselijk-technisch voorlopig zeker niet, maar zuiver theoretisch is het verkeer tussen heelallen zeker mogelijk op het ogenblik dat men de weg heeft gevonden tot het doorbreken van een dimensionele muur, waarbij men dus tussenliggende ruimten kan overschrijden zonder ze te doorlopen. Dat zou een vereiste zijn, anders is de ruimte tussen twee heelallen, zelfs wanneer ze in eenzelfde dimensionaal bestel liggen, zodanig lang, dat je 20 generaties lang nodig hebt bij een snelheid van 90% licht. Dat is te lang.

x Zijn er mensen of wezens met een meer-dimensionaal bewustzijn op andere planeten? Vier-dimensionaal bijvoorbeeld?

- Er zijn mensen op aarde die dit bereiken, ja. Er zijn ook op andere planeten wezens die in staat zijn bepaalde dimensies te doorbreken.

Bijvoorbeeld: op aarde geldt tijd wel eens als een dimensie, terwijl het in werkelijkheid een samenvloeiing is van een aantal krachten, die in zichzelf soms dimensionale betekenis kunnen bezitten. Dan is hetgeen je daar in je eigen heelal mee beleeft alleen maar een deelverschijning, een randkracht van het werkelijke verschijnsel.

Er zijn mensen op aarde die buitengewoon lang kunnen leven. Het klinkt altijd krankzinnig als ik vertel dat er Lama's en ingewijden zijn geweest, die 900, 1000 of meer jaren hebben geleefd. Hoe is dat mogelijk? Dat is alleen mogelijk als je je eigen relatie met de tijd kunt veranderen. Dat wil zeggen, dat je deze samenstelling van dimensies op één punt zodanig moet doorbreken, dat de invloed van tijd op je eigen lichamelijke niet meer van toepassing is. Zo zijn er meer van die voorbeelden.

Wanneer je bijvoorbeeld de hergroepering van een moleculaire of stomaire structuur bekijkt - maak van steen een brood, of zoiets - dan hebben we te maken met iets dat feitelijk kan gebeuren. Maar degene die dat doet moet een besef hebben, waarmee hij kan doordringen tot de wereld van krachtverhoudingen in de enorme lege ruimte van atoom en molecuul en daardoor een baandwang kan scheppen. Een bewustzijn dat dit kan is echter niet meer gebonden aan de dimensionale voorstellingen zoals die op aarde bestaan. Dit houdt in dat men ook ten aanzien van zichzelf een verandering van dimensionale verhoudingen tot stand kan brengen. Het is dus mogelijk.

SLOTWOORD

Beste vrienden, ik heb mijn best gedaan om alles te vermijden wat science-fiction was. Ik zeg u ook niet: 'het is een evangelie, geloof het maar'. Ik zeg alleen: ik heb een aantal dingen naar voren gebracht die de moeite van het overdenken waard zijn.

Het gaat niet om de gegevens op zichzelf, die kunt u voorlopig toch niet controleren. Het gaat om het concept dat erachter schuilt, namelijk, dat een werkelijke relatie met buitenaardse wezens pas dan mogelijk is, wanneer de erkenning van de innerlijke persoonlijkheid in de plaats komt van de beoordeling van de uiterlijke werkelijkheden.

Het gaat erom dat u gaat begrijpen dat uw eigen innerlijke wereld een veel grotere werkelijkheid bezit én een veel grotere invloed ten aanzien van uw werkelijkheid dan u beseft. Het gaat erom te beseffen dat u niet een bijzonder toeval bent, iets dat als enige bestaat in het heelal, hoe graag u het ook wilt denken, maar dat u gewoon deel bent van een ontwikkeling die betrekkelijk algemeen is.

U dient te weten dat het bestaan van een aantal planeten rond uw ster geen toeval is, maar dat in de ruimte ook nu nog planeten ontstaan, onder meer door passage van sterren, waardoor hun eigen rotatie zodanig wordt veranderd en versneld, dat afscheiding van delen van de sterrenmassa pleegt plaats te vinden.

Ik wil u eenvoudig duidelijk maken dat u niet alleen bent in de ruimte en niet alleen in het heelal. Maar u bent mens en als mens moet u werken vanuit uw menselijke wereld. Anders kunt u niet.

U kunt niet verwachten dat er een ruimtevaarder komt om de problemen op te lossen die u zelf heeft veroorzaakt.

U kunt niet verwachten dat filosofen van een andere wereld juist die denkbeelden zullen geven die voor u in uw omstandigheden de beste zijn. Daarvoor zijn de verschillen te groot.

Ik wil u duidelijk maken dat mens zijn niet alleen betekent leven in een menselijke wereld, maar ook doorgroeien tot u in staat bent achter de uiterlijkheden van die menselijke wereld uw werkelijkheden te beseffen.

Ik heb u gewezen op geestelijke werelden en parallelle werelden. Het is allemaal ontzettend interessant en voor u waarschijnlijk ook ontzettend onwaarschijnlijk. Deze dingen bestaan, goed, maar u hebt er weinig mee te maken, maakt u zich er niet druk over. Realiseer u echter wel dat u leeft in een wereld waarin zeer veel meer bestaat dan u bewust kunt beleven en constateren. Wordt u bewust van het feit dat u soms aanvoelt wat er nog elders aanwezig is, of meer aanwezig is, en dat het dan niet behoort tot uw stoffelijke werkelijkheid, maar kan behoren tot een parallelle wereld, misschien tot een geestelijke wereld.

Wanneer ik u dat allemaal heb duidelijk gemaakt kan ik besluiten met te zeggen: natuurlijk, er zijn ook wijzen en missionarissen en dergelijke van andere volkeren, die proberen in de ruimte, soms mechanisch versterkt, boodschappen uit te zenden. Er zijn ongetwijfeld grote denkers, die proberen zich te verplaatsen in het denken van de mensen. Maar ze zijn geen mensen. Blijf u daarvan bewust. U bent mens, uw gehele bewustwording en ontwikkeling is gebaseerd op dit mens-zijn. Wees dan een volledig mens, maar probeer gelijktijdig uw belangstelling voor uiterlijkheden te vervangen door een innerlijk erkennen en een aanvoelen van innerlijkheden. Wanneer u dat doet, doet u een stap vooruit in de mensheid, u ontwikkelt uzelf geestelijk en u kunt misschien iets slechten van de toch wel belangrijke en hoge grenzen, die liggen tussen u en de andere werelden.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]